

21.4.2022

Vero-osasto
Erityisasiantuntija Elise Luovula

Eduskunnan hallintovaliokunnalle

HE 163/2021 vp

Valtiovarainministeriön asiantuntijalausunto hallituksen esityksestä eduskunnalle laeiksi pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä annetun lain ja rahanpesun selvittelykeskuksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan hallintovaliokunta on pyytänyt valtiovarainministeriöstä kirjallista asiantuntijalausuntoa hallituksen esityksestä 163/2021 vp, jonka tarkoituksena on täytäntöönpanna rahoitustietodirektiivi, täydentää viidennen rahanpesudirektiivin täytäntöönpanoa ja lisäksi antaa täydentävää sääntelyä kansallisista muutostarpeista johtuen.

Yleistä

Valtiovarainministeriö vastaa rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä (444/2017), pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä (571/2019) ja virtuaalivaluutan tarjoajista (572/2019) annetuista laeista. Lisäksi valtiovarainministeriö vastaa kansallisen rahanpesun riskiarvion laadinnasta.

Valtiovarainministeriön rahoitusmarkkinaosasto ja vero-osasto ovat toimineet aktiivisina työryhmän jäseninä lakiesitystä valmistelleessa sisäministeriön asettamassa työryhmässä. Valtiovarainministeriö näkee tarkoituksenmukaisena, että kansallista pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmää kehitetään esityksessä ehdotetun mukaisesti.

Rahoitustietodirektiivin täytäntöönpanoon ja viidennen rahanpesudirektiivin täytäntöönpanon täydentämiseen liittyen esityksessä ehdotetaan keskitettyä automatisoitua ratkaisua, jonka avulla luovutetaan tietoa toimivaltaisille viranomaisille pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä. Ehdotuksella on laajempaa merkitystä, sillä komission ehdotus toimivaltaisten viranomaisten pääsystä keskitettyihin pankkitilirekistereihin keskitetyn yhteyspisteen kautta (U 62/2021 vp) tulee lisäämään Suomen velvoitteita liittyen pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmässä olevien tietojen välittämiseen muiden jäsenvaltioiden viranomaisille. Myös talousvaliokunta kiinnitti tähän huomiota lausunnossaan (TaVL 5/2022 vp - HE 163/2021 vp) todeten ottaneensa vastikään kantaa komission ehdotukseen jäsenvaltioiden keskitettyjen tilirekistereiden yhteen liittämisestä (TaVL 2/2022 vp — U 62/2021 vp). Tässä kontekstissa valtiovarainministeriö haluaa kiinnittää valiokunnan huomiota erityisesti siihen, että ilman koostavaa sovellusta Suomella ei kansallisesti ole viidennen rahanpesudirektiivin

edellyttämää pankki- ja maksutileihin liittyvään tunnistamiseen tarkoitettua keskitettyä automatisoitua mekanismia.

Esitys sisältää kansalliseen muutostarpeeseen perustuvan ehdotuksen, jonka mukaan monille muille viranomaisille, joilla voimassaolevan lain nojalla on oikeus saada pankki- ja maksutilejä koskevia tietoja, annettaisiin lain nojalla pääsy pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmään.

Valtiovarainministeriö katsoo, että hallituksen esityksessä ehdotetut lainmuutokset edesauttaisivat tavoitetta keskittää valtionhallinnon tietojärjestelmiä ja vähentäisi päällekkäisten tietojärjestelmien tarvetta. [Koostavalla sovelluksella saataisiin valvontajärjestelmä laajempaan viranomaiskäyttöön](#) ja tämän johdosta ehdotuksilla saavutettaisiin merkittäviä kustannussäästöjä ja parannettaisiin henkilötietojen suojaa.

Pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmä

Valtiovarainministeriö katsoo, että keskitetty automatisoitu ratkaisu eli Tullin ylläpitämä koostava sovellus vastaisi paremmin viidennen rahanpesudirektiivin (EU) 2018/843 vaatimusta keskitetystä tiedonhakuprosessista, kuin nykyinen hajautettu tiedonhakuprosessi, jonka osalta tiedonhakuprosesseja koskevista teknisistä vaatimuksista ei ole kattavasti säädetty lain tasolla. Tullin ylläpitämä koostava sovellus palvelisi kokonaisuutena kaikkia viranomaisia ja on näin myös osa kansallista viidennen rahanpesudirektiivin (EU) 2018/843 täytäntöönpanon alaan kuuluvaa pankkitilirekisteriä ja tiedonhakuprosesseja koskevaa automatisoitua mekanismia, joka mahdollistaa pankki- ja maksutilien sekä talletuslaitosten haltijoiden oikea-aikaisen tunnistamisen.

Professori Juha Lavapuro on perustuslakivaliokunnalle antamassaan lausunnossa todennut, että koostavaa sovellusta koskevan sääntelyn seurauksena viranomaisen tietojensaantipyynnöketju muuttuu seuraavan kaltaiseksi:

Viranomais --- koostava sovellus --- tili- ja maksutietojen valvontajärjestelmä --- luottolaitos.

Valtiovarainministeriö toteaa, että lain valmistelussa ei ole riittävän tarkkarajaisesti lain tasolla säädetty, että Tullin ylläpitämä koostava sovellus on osa pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmää eikä ainoastaan automatisoitu mekanismi, joka välittää viranomaisen tietopyynnöt pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmälle. Tämä virheellinen käsitys muodostuu todennäköisesti siitä, että pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmää koskevan lain 1 §:n 1 momentissa on määritetty, että pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmä muodostuu pankki- ja maksutilien tiedonhakuprosessista ja pankki- ja maksutilirekisteristä. Jotta edellä kuvatus kaltaista virheellistä käsitystä ei syntyisi, valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan tulisi koostava sovellus lisätä edellä mainitun pykälän 1 momenttiin.

Valtiovarainministeriö on kiinnittänyt erityistä huomiota rahoitustietodirektiivin II luvun 4 artiklaan, jossa on täsmennetty toimivaltaisten viranomaisten pääsystä tietoihin ja mahdollisuus tehdä niitä koskevia hakuja, siten että tietoihin pääsy ja haut katsotaan suoriksi ja välittömiksi myös silloin, kun keskitettyjä pankkitilirekistereitä ylläpitävät kansalliset viranomaiset toimittavat tilietiedot toimivaltaisille viranomaisille nopeasti automaattisen mekanismin välityksellä edellyttäen, että mikään välittävä laitos ei voi puuttua pyydettyihin tai toimitettaviin tietoihin. Pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmä vastaisi unionioikeuden mukaista keskitettyä automatisoitua järjestelmää, kun se muodostuisi pankki- ja maksutilien tiedonhakuprosessista, maksutilirekisteristä ja automatisoidusta mekanismista (Tullin ylläpitämästä koostavasta sovelluksesta). Ehdotettu koostava sovellus nimenomaan tekisi pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä keskitetyn.

Valtiovarainministeriö nojaa tulkinnassaan myös 'rekisterin' määritelmään. 'Rekisterillä' tarkoitetaan unionin tietosuojalainsäädännössä mitä tahansa jäsenneiltyä henkilötietoja sisältävää tietojoukkoa, josta tiedot ovat saatavilla tietyin perustein, oli tietojoukko sitten keskitetty, hajautettu tai toiminnallisesti tai maantieteellisesti perustein jaettu. Pankki- ja maksutietojen valvontajärjestelmä on siten yksi rekisterikokonaisuus, eikä sen toiminnallisia osia unionin tietosuojalainsäädännön valossa ole tarve määritellä laissa toisistaan erillisiksi rekistereiksi. Kun valvontajärjestelmän piirissä tapahtuva käsittely on tarpeen yleistä etua koskevan tehtävän suorittamiseksi tai rekisterinpitäjälle kuuluvan julkisen vallan käyttämiseksi, on unionin tietosuojalainsäädännön mukaisesti käsittelyn perustasta säädettävä, joko unionin oikeudessa tai kansallisessa laissa. Kun tällaisen käsittelyn tarkoitukset ja keinot määritellään unionin tai jäsenvaltioiden lainsäädännössä, rekisterinpitäjä tai tämän nimittämistä koskevat erityiset kriteerit voidaan vahvistaa unionin oikeuden tai jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti. Rekisteri voi näin ollen olla toiminnallisesti perustein jaettu ja kullekin toiminnalle on mahdollista lainsäädännöllä nimetä rekisterinpitäjä.

Pääsy pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmään kansallisesti säädettyihin käyttötarkoituksiin

Esityksessä ehdotetaan, että pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä annetussa laissa säädettyjen voimassaolevien ja ehdotuksessa esitettyjen rahoitustietodirektiivin täytäntöönpanoon liittyvien pääsyoikeuksien lisäksi Verohallinnolla, Tullilla, Ulosottolaitoksella, poliisilla, Rajavartiolaitoksella, Puolustusvoimilla ja Finanssivalvonnalla olisi pääsy pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmään. Ehdotus perustuu voimassaolevassa lainsäädännössä edellä mainituille viranomaisille säädettyihin toimivaltuuksiin. Esitys laajentaisi niitä käyttötarkoituksia, joita varten pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmää voidaan käyttää unionioikeuden täytäntöönpanemiseksi.

Valtiovarainministeriö kiinnittää huomiota professori Juha Lavapuron esittämään näkemykseen perustuslakivaliokunnalle antamassaan asiantuntijalausunnossa, että käsiteltävänä oleva ehdotus on sikäli puutteellinen, ettei siinä ole yksiselitteisen selvästi eroteltu EU-oikeuden toimeenpanoon liittyviä tiedonsaantioikeuksia niistä tiedonsaantioikeuden säännöksistä, jotka ovat puhtaasti kansalliseen tarpeeseen perustuvia. Lavapuro kiinnittää myös huomiota siihen, että esityksessä mainittu koostavan sovelluksen unionioikeudellinen liittyntä voi koskea ainoastaan niitä tietoja, joita koskeva viranomaisten pääsy on unionioikeuden edellyttämää. Lavapuro edelleen perustelee, että koostavan sovelluksen käytön seurauksena pankkisalaisuuden piiriin kuuluvien tietojen luovuttamisedellytysten kontrolloitavuus muuttuu epävarmemmaksi verrattuna tilanteeseen, jossa viranomainen hankkii tietoja valvontajärjestelmän kautta suoraan luottolaitokselta. Valtiovarainministeriö toteaa, että nimenomaan tulkinta siitä, ettei koostava sovellus olisi osa valvontajärjestelmää, johtaa johtopäätökseen, että kontrolloitavuus olisi epävarmempaa kuin siinä tapauksessa, että tiedot saataisiin suoraan valvontajärjestelmästä. Valtiovarainministeriö painottaa, ettei esityksessä koostavan sovelluksen osalta ole yksiselitteisen selvästi eroteltu EU-oikeuden toimeenpanoon liittyviä tiedonsaantioikeuksia niistä tiedonsaantioikeuden säännöksistä, jotka ovat puhtaasti kansalliseen tarpeeseen perustuvia, vaan kansallisia tarpeita perustellaan yksinomaan pääsynä valvontajärjestelmään, joka antaa oletettaman, että koostava sovellus on lainvalmistelussa tarkoitettu olevan osa pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmää, mutta koostava sovellus on edellä selostetusti jäänyt lisäämättä pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmän lain 1 §:n 1 momenttiin.

Esityksessä ei ehdoteta edellä mainituille viranomaisille uusia toimivaltuuksia pankki- ja maksutilitietoihin pääsyn osalta, vaan tarkoituksena on, että viranomaiset, jotka jo nykyisellään pääsevät pankki- ja maksutilitietoihin voimassaolevan lainsäädännön mukaisesti, voisivat käyttää pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmää. Käytön edellytyksenä olisi se, että valvontajärjestelmässä olevat tiedot ovat viranomaiselle välttämättömiä. Valtiovarainministeriö kannattaa valvontajärjestelmän käyttöä ehdotettuihin kansallisiin käyttötarkoituksiin, näin myös

edistetään pääministeri Sanna Marinin hallitusohjelman tavoitteita, joiden mukaan varmistetaan riittävät viranomaisresurssit ja parannetaan tietojenvaihtoa sekä tehostetaan valvontaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi.

Järjestelmän suhde ja yhteensopivuus EU:n tietosuojalainsäädäntöön

Perustuslakivaliokunnan lausunnon mukaan hallintovaliokunnan on syytä varmistua sääntelyn yhteensopivuudesta EU:n tietosuojalainsäädännön kanssa. Valtiovarainministeriö pitää järjestelmän suhdetta ja yhteensopivuutta EU:n tietosuojalainsäädäntöön varsin haastavana kokonaisuutena, mutta katsoo, että haasteet on ratkaistu onnistuneesti ja ovat hyvin perusteltuja. Hallituksen esityksessä on esitetty Tullia viranomaiseksi, joka rekisterinpitäjänä vastaa ja ylläpitää koostavaa sovellusta. Tullin tehtävänä on rekisterinpitäjän roolissa vastata henkilötietojen käsittelystä koostavalla sovelluksella siten automatisoidusti, että käsittely on unionioikeuden mukaista. Rahoitustietodirektiivissä asetetaan edellytykseksi, että mikäli tällainen kansallinen viranomainen säädetään ylläpitämään ja vastaamaan tietojen toimituksesta pyyntöjen mukaisina toimivaltaisille viranomaisille, ettei se kuitenkaan tässä roolissa voi puuttua pyydettyihin tai toimitettaviin tietoihin. Unionin tietosuojalainsäädäntö puolestaan asettaa yhdenmukaiset velvoitteet kaikille rekisterinpitäjille.

Valtiovarainministeriö kiinnittää hallintovaliokunnan huomiota ristiriitaan rahoitustietodirektiivin II luvun 4 artiklassa säädetyn edellä mainitun vaatimukseen ja EU:n tietosuojalainsäädännössä henkilötietojen käsittelylle asetettujen vaatimusten välillä. Jonkin verran epäselvyyttä aiheutuu siitä, ettei hallituksen esityksen perusteluissa ole riittävän johdonmukaisesti onnistuttu avaamaan sitä, miten rekisterinpitäjän oikeudet ja velvollisuudet ovat täytäntöön pantavissa, kun yhtäaikaaisesti rahoitustietodirektiivin II luvun 4 artikla kieltää puuttumasta pyydettyihin ja välitettäviin tietoihin. Esimerkiksi unionin tietosuojalainsäädännöstä seuraa, että rekisterinpitäjällä tulee olla pääsy tietoihin, kyetäkseen esimerkiksi vastaamaan rekisteröidyn oikeuksia koskeviin rekisteröidyn pyyntöihin.

Valtiovarainministeriön käsityksen mukaan tämän ristiriidan vuoksi on koostavan sovelluksen osalta rekisteröidyn oikeuksia rajoitettava, jotta ristiriitaa näiden edellä mainittujen sääntelyjen kesken ei syntyisi. Esityksessä ehdotettu 7 a §:n 4 momentti, joka rajoittaa rekisteröidyn tarkastusoikeutta ja pääsyä tietoihin, kun tietoja käsitellään koostavalla sovelluksella, rajaa automaattisesti myös Tullin rekisterinpitäjän tehtäviä käytännössä. Kun rekisteröidyllä ei ole enää pääsyä tietoihin, ei myöskään Tullilla ole tältä osin enää velvollisuutta eikä oikeutta rekisterinpitäjän roolissa puuttua pyydettyihin tai toimitettaviin tietoihin. Rajoittamalla rekisteröidyn oikeuksia rajoitetaan siis myös niitä velvollisuuksia, joita Tullilla rekisterinpitäjänä unioni tietosuojalainsäädännön mukaan olisi. Tullin tarvetta rekisterinpitäjän roolissa saada viranomaisena pääsy koostavan sovelluksen tietoihin rahoitustietodirektiivin II luvun 4 artiklan vastaisesti poistuu, kun rekisteröidyn oikeuksia rajoitetaan esityksessä ehdotetulla tavalla. Rekisteröidyn oikeuksien rajoittaminen ei kuitenkaan tarkoita sitä, etteikö rekisteröidyn oikeuksista tulisi huolehtia sisäänrakennetun oletusarvoisen tietosuojan mukaisesti. Rekisteröidyn oikeuksien käyttämisestä tietosuojavaltuutetun välityksellä on asianmukaiset viittaukset ehdotetussa 7 a §:n 4 momentissa. Myös Tullin rekisterinpitäjän roolissa vastaanottama tarkastuspyyntö on toimitettava viipymättä tietosuojavaltuutetulle.

Valtiovarainministeriö pitää järjestelmän yhteensopivuutta EU:n tietosuojalainsäädäntöön kattavasti perusteltuna ja toteaa, että rekisteröidyn oikeuksien rajoittamisessa, ei myöskään ole ylitetty sitä, mitä voidaan pitää oikeasuhtaisena toimenpiteenä, kun tarkastellaan henkilötietojen käsittelyn tarkoituksia ja keinoja sekä unionilainsäädännön vaatimuksia esityksessä ehdotetulle henkilötietojen käsittelylle.

Tullin tehtävät rekisterinpitäjänä

Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan katsonut, että Tullin tehtävistä rekisterinpitäjänä on esityksen perusteella vaikea muodostaa selvää käsitystä. Valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan tämä johtuu edellä kuvatusta rahoitustietodirektiiviin ja unionin tietosuojavelvoitteiden keskinäisestä ristiriidasta. Siksi henkilötietojen käsittelyä tulee tarkastella yhtenä kokonaisuutena pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmänä. Kun käsittelyn tarkoitukset ja keinot määritellään unionin tai jäsenvaltioiden lainsäädännössä riittää, että erityislaissa säädetään, mikä taho toimii rekisterinpitäjänä, koska rekisterinpitäjän oikeudet ja velvollisuudet johdetaan unionin tietosuojalainsäädännöstä ja kansallisesta tietosuojalaista. Tästä seuraa, että Tullilla koostavan sovelluksen rekisterinpitäjänä kuuluvat kaikki ne rekisterinpitäjän oikeudet ja velvollisuudet, jotka unionin tietosuojalainsäädännöstä ja kansallisesta tietosuojalaista voidaan johtaa. Valtiovarainministeriö toteaa, että esityksessä on kattavasti perusteltu Tullin roolia rekisterinpitäjänä ja hallituksen esityksessä on pyritty perustelemaan mitä rekisterinpitäjän oikeuksia ja velvollisuuksia Tullille käytännössä kuuluu. Voi olla, että liian vähälle huomiolle perusteluissa on jäänyt se, mistä rekisterinpitäjän oikeudet ja velvollisuudet johdetaan ja miten esimerkiksi rekisteröityjen oikeuksien rajoittaminen heijastuu käytännössä näihin rekisterinpitäjälle säädettyihin oikeuksiin ja velvollisuuksiin niitä kaventavasti.

EU-jäsenvaltioiden välisestä hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla

Neuvoston direktiivillä (EU) 2021/514 (ns. DAC7) on tehty muutoksia hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla annettu direktiivin (EU) 2011/16 (ns. virka-apudirektiivi) 22 artiklan 1 a kohtaan, jossa aiemmin ei ollut jäsenvaltiolle velvoitetta säätää veroviranomaisille pääsyä viidennen rahanpesudirektiivin (EU) 2018/843 **32 a artiklassa** tarkoitettuihin automatisoituihin mekanismeihin. Virka-apudirektiivin 22 artiklan 1 a kohdan mukaan jäsenvaltioiden on virka-apudirektiivin täytäntöönpanoa ja täytäntöönpanon valvontaa varten sekä vahvistetun hallinnollisen yhteistyön toimivuuden varmistamiseksi säädettävä laissa siitä, että veroviranomaisilla on pääsy Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 13, 30, 31, 32 a ja 40 artiklassa tarkoitettuihin mekanismeihin, menettelyihin, asiakirjoihin ja tietoihin. Direktiivimuutoksen edellyttämät lait on oltava voimassa 1.1.2023. Talousvaliokunta on huomauttanut lausunnossaan (TaVL 5/2022 vp – HE 163/2021 vp), että pankki- ja maksutilitiedot tulisi saada kulkemaan automatisoitujen mekanismien kautta myös kansainvälistä verotuksen tietojenvaihtoa silmällä pitäen. Esitetyt muutokset pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmän käytettävyydelle eivät näyttäisi olevan riittäviä muun muassa direktiivin (EU) 2011/16 (hallinnollinen yhteistyö verotuksen alalla) soveltamisedellytysten kannalta.

Valtiovarainministeriö yhtyy talousvaliokunnan näkemykseen ja ehdottaa hallituksen esitystä täydennettävän 3 § 1 momentin 2 kohtaan seuraavasti.

...

2) Verohallinnolla

a) verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 19 §:ssä säädetyn tiedonantovelvollisuuden kohdentamiseksi; ja

b) *hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta annetun neuvoston direktiivin lainsäädännön alaan kuuluvien säännösten kansallisesta täytäntöönpanosta ja direktiivin soveltamisesta annetun lain 3 § mukaisessa tarkoituksessa.*

Edellä b) kohdassa mainitussa laissa virka-apudirektiivin mukaisesti pannaan Suomessa täytäntöön virka-apudirektiivissä tarkoitettu Suomen ja toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö. Kyseessä on sekamuotoisella voimaansaattamisella säädetty kansallinen laki, jossa blankettisäädökseen sisällytettävien seikkojen ohella on sisällytetty myös

asiasisältöisiä säännöksiä. Mainitun lain 1 §:n mukaan virka-apudirektiivin lainsäädännön alaan kuuluvat säännökset ovat Suomessa lakina noudatettavia ja lain 3 §:ssä, johon ehdotetussa b) kohdassa viitataan, säädettyjä yhteistyömuotoja ovat mm. oma-aloitteinen tietojenvaihto, pyyntöön perustuva tietojenvaihto, erityisiä tulo- ja pääomalajeja koskeva automaattinen tietojenvaihto sekä raportoitavia tilejä koskevien tietojen automaattinen tietojenvaihto. Virka-apudirektiivin 17 ja 18 artiklassa, jotka siis ovat virka-apudirektiiviä koskevan täytäntöönpanolain 1 §:n nojalla sellaisenaan noudatettavia, on säädetty täsmällisesti ja tarkkarajaisesti tietojen vaihdosta. Esimerkiksi siitä, että jos jäsenvaltio pyytää virka-apudirektiivin mukaisesti tietoja, pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion on pyydettyjen tietojen saamiseksi käytettävä tietojen keräämiseen tarkoitettuja toimenpiteitään, vaikka kyseinen jäsenvaltio ei tarvitsisi näitä tietoja omiin verotuksellisiin tarkoituksiinsa. Tämän velvollisuuden osalta on säädetty täsmällisesti ja tarkkarajaisesti myös rajoituksista ja siitä, miten näiden rajoitusten ei missään tapauksessa pidä tulkita antavan pyynnön vastaanottavalle jäsenvaltiolle mahdollisuutta kieltäytyä tietojen toimittamisesta vain sen vuoksi, että sillä ei ole tietoihin kansallista intressiä. Säädettyjen rajoitusten ei voida missään tapauksessa tulkita antavan jäsenvaltiossa olevalle pyynnön vastaanottavalle viranomaiselle mahdollisuutta kieltäytyä toimittamasta tietoja vain sen vuoksi, että kyseiset tiedot ovat pankin, muun rahoituslaitoksen, asiamiehen tai edustajan tai uskotun miehen hallussa tai ne koskevat omistussuusia henkilössä. Virka-apudirektiivi ei myöskään velvoita pyynnön vastaanottavaa jäsenvaltiota suorittamaan tutkimuksia tai ilmoittamaan tietoja, jos tällaisten tutkimusten tekeminen tai pyydettyjen tietojen kerääminen sen omiin tarkoituksiin olisi sen lainsäädännön vastaista. Jäsenvaltiota ei myöskään velvoiteta antamaan tietoja, jos se johtaisi liike-, elinkeino- tai ammattisalaisuuden tai kaupallisen menettelyn tai sellaisen tiedon paljastamiseen, jonka paljastaminen olisi yleisen oikeusjärjestyksen perusteiden vastaista.

Lakiehdotus

1.

Laki

pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä annetun lain (571/2019) **1 §:n 1 momentti**, 2 §:n 10 kohta, 3 §, 4 §:n 2 momentin johdantokappale ja 1 ja 2 kohta sekä 3—5 momentti, 6 §:n 2 momentin johdantokappale ja 3 kohta, 3 momentin 1 kohta sekä 5 momentti, 7 §:n 2 momentti, 10 ja 11 § sekä 12 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 10 kohta, 4 §:n 2 momentin 1 kohta, 6 §:n 2 momentin johdantokappale ja 3 kohta sekä 3 momentin 1 kohta sekä 11 § laissa 730/2020, sekä lisätään 2 §:ään uusi 11 kohta sekä lakiin uusi 3 a ja 7 a § seuraavasti:

1 §

Pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmä

Tässä laissa säädetään pankki- ja maksutilien valvontajärjestelmästä, joka muodostuu pankki- ja maksutilien tiedonhakujärjestelmästä **ja** pankki- ja maksutilirekisteristä **ja koostavasta sovelluksesta**.